

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 1.765 van 17 september 2007
in de zaak X/Ilde kamer

In zake: X
X
X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X, van Iranese nationaliteit op 4 juli 2007 hebben ingediend om de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 24 mei 2007 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard en houdende een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 16 augustus 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HINNEKENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak:

1.1. X, kwam volgens haar verklaringen België binnen op 12 augustus 2001. Ze was vergezeld van haar twee minderjarige kinderen, X en X. Op 13 augustus 2001 diende zij een eerste asielverzoek in.

1.2. X kwam volgens zijn verklaringen België binnen op 27 februari 2003 en diende op 7 maart 2003 een eerste asielverzoek in.

1.3. De asielprocedures werden afgesloten met de beslissingen van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen van 2 maart 2004, waarbij de hoedanigheid van vluchteling werd geweigerd. Het beroep tegen de beslissingen van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen werd door de Raad van State verworpen (R.v.St., nr. 144.936, 25 mei 2005).

1.4. Op 19 oktober 2004 dienden verzoekers een eerste aanvraag om machtiging tot verblijf in, op basis van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 21 april 2006 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf als onontvankelijk afgewezen.

1.5. Op 31 maart 2006 dienden verzoekers een nieuw asielverzoek in. Op 28 februari 2007 werd de tweede asielprocedure afgesloten met de bevestigende beslissingen van weigering van verblijf van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

1.6. Bij schrijven van 27 juli 2006 dienden verzoekers een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf in op basis van artikel 9 van de Vreemdelingenwet. Op 10 mei 2007 ontving de minister van Binnenlandse Zaken een uitbreiding van de aanvraag om machtiging tot verblijf van 27 juli 2006.

1.7. Op 24 mei 2007 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard door de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken. Deze beslissing werd op 6 juni 2007 aan verzoekers betekend.

De motivering van de beslissing luidt als volgt:

“(…)

Betrokkenen wisten dat hun verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat zij bij een negatieve beslissing het land dienden te verlaten. Betrokkenen vroegen op 31.03.06 voor de tweede maal asiel aan. Deze asielaanvraag werd afgesloten op 28.08.07 met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf door het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen. Betrokkenen verkozen echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijf(ven) sindsdien illegaal in België.

Uit langdurig illegaal verblijf kunnen geen rechten geput worden met het oog op regularisatie.

De duur van de asielprocedure – namelijk minder dan 12 maanden – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

Het feit dat er een zekere behandelingsperiode is, geeft aan betrokkenen ipso facto geen recht op verblijf. (Raad van State, arrest nr 89980 van 02/10/2000).

De overige aangehaalde elementen werden reeds behandeld in de vorige beslissing dd. 21.04.06 – aan betrokkenen betekend op 21.04.06 – inzake de aanvraag art. 9.3, ingediend op 22.11.04 bij de stad Kortrijk. Deze elementen kunnen bijgevolg evenmin weerhouden worden als buitengewone omstandigheid om de aanvraag conform art. 9 van de wet van 15/12/1980 in België in te dienen.

“(…)”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging:

Verzoekers vragen de zaak vast te stellen voor een kamer met drie rechters. Dit verzoek is niet gemotiveerd. Derhalve is er geen grond is voor de behandeling van de zaak door een drieledige kamer in toepassing van artikel 39/10 van de Vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep:

Over de gegrondheid van het beroep:

3.1. Verzoekers voeren de schending aan van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet, zoals het artikel bestond op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing. Verzoekers betogen dat er geen rekening werd gehouden met de gevorderde uitbreiding van de aanvraag die bij aangetekend schrijven werd verzonden op 4 mei 2007 en waarbij wordt verwezen naar de medische situatie van de jongste zoon.

3.2. Uit het administratief dossier blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken op 10 mei 2007 beschikte over de door verzoekers verzonden aanvullende stukken. Een van de aanvullende stukken betreft een medisch attest waaruit blijkt dat de heer X gedurende zes maanden niet kan reizen. De bestreden beslissing is niet behoorlijk gemotiveerd nu de redenen niet worden aangegeven waarom het feit dat één van de verzoekers, gezien zijn gezondheidstoestand, niet kan reizen geen buitengewone omstandigheid vormt die zou toelaten dat de machtiging tot voorlopig verblijf wordt aangevraagd in België (R.v.St., nr. 109.521, 24 juli 2002).

Het middel is gegrond.

3.3. Verzoekers hebben een gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 24 mei 2007 wordt vernietigd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien september tweeduizend zeven door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. VAN CAMP,

toegevoegd griffier.

De griffier,

S. VAN CAMP.

De voorzitter,

G. DE BOECK.